

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2021. december

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

<http://meot.hu/dokumentumok/2022akt/2022-program.pdf>.

December 1. szerda 15.00: Választó közgyűlés, 2022. év Költségvetés tervezet elfogadása, beszámoló.

Január 16. vasárnap 18.00: Ökumenikus Imahét országos nyitó istentisztelet (Deák téri evangélikus templom)

A szent maradék

Mi ajándékba kaptuk az időt mint az ötezek azt az öt kenyeret, amiből maradt még tizenkét kosár, miután ők már ettek eleget.

Nos úgy-ahogy leéltük életünket egészen eddig a mai napig, örömeinkből furcsa döbbenet lesz, mint mikor látni kezdünk valamit, ami eddig is szemünk előtt volt,

csak nem akartunk törődni vele, mert az élet végtelennek tűnik, ameddig csupa szín az eleje.

...lábunkban nagy futások remegése orrunkban szúr egy régi halk sírás, sok örömeinknek volt bűn-gyökere túltengő önértzet, hangoskodás...
– Alkalmankénti felbuzdulásból lett-e valóság valami kevés?
Csalhatatlan érveléseinknek mekkora része volt kár és szemét?

Mi ajándékba kaptuk az Időt, és mohón faltuk, mint a kenyeret, ami még maradt, csak az a miénk, mert hozzátennünk semmit sem lehet!
De azt igen, hogy átadjuk Annak, Akitől kaptuk.
Ha lehet ma még!
Ha úgy-ahogy leéltük életünket, hadd legyen most már szent a maradék!

Lukátsi Vilma

Hírlevelünkbe a december havi áhítatokat

Ötvös Csaba (József atya)

orthodox pap

(Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus —
Magyarországi Orthodox Exarchátus)

írta

Karácsonyi készülődés az orthodox hagyomány szerint

Karácsonykor *a mi Urunk és Istenünk és Üdvözítőnk Jézus Krisztus test szerint való születését* ünnepljük. Történeti tényt ünneplünk, de nem egyszerű születésnapot, hiszen Isten jelent meg látható módon, megtestesülve az Istenszülő Szűz Máriától, emberként az emberek között, Aki az Atyával és a Szentlélekkel együtt egy igaz Isten.

Az orthodox hagyományban negyven napos karácsonyi böjt vezet Bethlehembe, a születés barlangjához, a kisdéd Jézushoz. A böjti időszakban, november 15 és december 25 között tartózkodunk az állati eredetű ételek fogyasztásától, de halételek szerda és péntek, a szigorú böjti napok kivételével, kerülhetnek az asztalra. A böjt utolsó hetében, 18-ától már a hal fogyasztásától is tartózkodni kell. A test böjtje mellett a lélek is készül, hogy illő módon köszöntse Üdvözítőjét. A lélek küzdelmének mindenre ki kell terjednie: nyelvünk megtisztítása, érzekeink megfélemezésére és megőrzésére a szenvedélyektől, az erények kimunkálása és gyakorlására azért, hogy értelmünk Istenhez forduljon, és ott találja meg nyugalalmát.

A liturgikus időszakban fokozatosan közeledünk az ünnephez. November 21-én az *Istenszülő templomba vezetésének* ünnepén már a hajnali szertartáson énekeljük a karácsonyi kataváziát: „*Krisztus születik, dicsőítsétek, Krisztus a mennyből jő, ünnepeljétek! Krisztus a földön, büszkélkedjétek! Énekelj az Úrnak minden föld és magasztaljátok őt, ó népek, mert ő megdicsőítettet!*” December 20-tól a készülődés utolsó szakaszához érkezünk, és a minden isteni liturgiát megelőző papi előkészület alatt halikán mondott imádságot közösen énekeljük az ünnepi tropárban: „*Készülődj Betlehem, mert mindnyájunk számára megnyílik az Édenkert! Ékesítsd fel magad, Efráta, mert a barlangban az élet fája sarjad ki a Szűztől; hiszen az ő méhe szellemi Paradicsomnak bizonyult, melyből az isteni sarj fakad, amiről ha eszünk, élni fogunk, s nem halunk meg, mint Ádám. Krisztus születik, hogy előbb elesett képmását föl emelje.*” Karácsony szentestéje 24-én a nagy lenyugvási szertartással kezdődik, amelyen felhangzik a „Velünk az Isten” ünnepi ének az Ézsaiás próféciájából származó szavak kíséretében.

A karácsony teofánia, Isten-jelenés. Amikor beteljesedett az idő, Isten Fia és Igéje megtestesült, és Isten képmása eljött a képmásához, hogy meggyógyítsa a hasonlót a hasonlóval. Karácsonykor „*Isten az emberi természethez vegyül, hogy magával ragadja az emberi természetet az istenség fényességébe.*” NÜSSZAI GERGELY írta ezt 386 karácsonyán elhangzott homíliájában.

A karácsonyi ikon (1717, Karakallu monostor, Szent Hegy) azt mutatja meg, hogy az egész teremtés, a láthatatlan és a látható együtt ünnepel: eljönnek az angyalok az égi világ képviseletében, a pásztorok és a bölcsek az embereket reprezentálják, a föld pedig a barlangot ajánlja fel. Ezt énekeljük: *A Szűz a mai napon a Lényegfölöttit hozza a világra, a föld pedig a barlanggal fogadja a Megközelíthetetlent. Angyalok pásztorokkal együtt dicséretet zengenek, bölcsek pedig a csillag útját követik. Mert megszületett miérettünk az új gyermek, az öröktől fogva való Isten.*

A karácsonyi katavászia: *Krisztus születik, dicsőítsétek! Krisztus a mennyekből, fogadjátok! Krisztus a földön, emelkedjete! Énekeljete az Úrnak, föld összes lakói, örömben magasztaljátok őt népek, mert megdicsőítettet!* (1.óda). Kezdő szavai NAZIANZI SZENT GERGELY homíliájából valók: „*Krisztus születik, dicsőítsétek! Krisztus a mennyből jó, ünnepeljétek!...*” És így folytatja: *Aki Isten képére lett, de vétke miatt szétporladt, aki egészen az enyészeté lett, és elesett a jobb, isteni élettől, azt most újjáalkotja a bölcs Alkotó, aki megdicsőítettet. Látván a Teremtő, hogy elvész az ember, akit kezével alkotott, lehajlítja az egeket és alászáll; az isteni tiszta Szűztől egészen felölti az ember valóját, és valósággal megtestesül, mert megdicsőítettet. Az Atya dicsőséges Ereje és Fia, és az ő Kisugárzása, Krisztus Isten, a világfölötti és földi erőknek észrevétlenül emberré lett, és visszaszerzett bennünket, mert megdicsőítettet.*

Állam és vallások Kínában

Salát Gergely előadása

November 8-án a *Vallásközi Dialógus Bizottság* idei nyílt ülésének vendége SALÁT GERGELY, a *Pázmány Péter Katolikus Egyetem Kínai Tanszékének* vezetője, az ismert Kína-szakértő volt.

A kínai állam és a vallások viszonyáról különféle híreket hallunk: lerombolják a templomokat, elviszik a papokat, ugyanakkor sok templomban szabadon tartják az istentiszteleteket — mindegyik hír igaz. A magyar vallás, illetve európai nyelvekben a religio fogalmának nincs kínai megfelelője, nincs hivatalos definíciója. Ehelyett felsorolják, hogy mely közösségekről van szó: buddhizmus, taoizmus, iszlám, protestantizmus, katolicizmus. A vallásszabadság nyugati fogalmába minden vallásnak nevezhető közösség (ha nincs valamilyen súlyos kizáró ok) beletartozik.

Kínában viszont nem élveznek védelmet a földalatti keresztények, a népi vallások, szekták, és a konfucianizmust sem tekintik hivatalosan vallásnak, noha döntően meghatározta az ország történelmét. Az ősi hagyományokra épülő *Falun Gong/Falun Dafa* közösséget pedig mindenhol üldözik. A mai valláspolitikai „a császárkori hagyomány folytatása, némi marxista-leninista mázzal leöntve”. Az állam életében, működésében a vallásnak túl sok szerepe nem volt, áldozatot persze a császár is bemutatott az isteneknek. Európában az investitúraharc folyt, Kínában viszont az állam „bedarálta” a vallásokat. A császár például buddhista hitvitákban is dönthetett, és valós személyeket istenné nevezhetett ki. Gyakorlatilag a számunkra is ismert három kategória létezett. Támogatott: Ég kultusza, konfucianizmus. Túrt: buddhizmus, taoizmus, népi vallások, időnként kereszténység, iszlám. Tiltott: az összes többi.

Az 1949. október 1-jén kikiáltott *Kínai Népköztársaság* erre épített. A hagyományos vallások már a császárság bukása (1911) előtt egy évszázaddal meggyengültek. Az akkori 500 milliós lakosságból 100 millió buddhista, a taoisták számát nem lehetett tudni, 8 millió muszlim, 3 millió katolikus és 700 ezer protestáns volt. A külföldi keresztény missziók szerepe jelentős volt, *Magyarországról* például a jezsuitáké, ferenceseké, kalocsai iskolanővéreké. A *Kínai Kommunista Párt* persze azt vallotta, hogy „a vallás a nép ópiuma”, hogy a „haladó értelmiség” csak ateista lehet, kérdés volt tehát, hogy mit tegyenek: üldözzék-e a vallásokat, vagy megvárják, hogy az osztálytársadalommal együtt megszűnjenek. A hivatalos politika az elhalás hagyása lett, de azért itt-ott csak volt üldözés, amely a kulturális forradalom (1966-76) elején lett igazán brutális. Előtte, utána és azóta is az egységfront politikája érvénye-

sül: azokat a közösségeket, amelyek a párt céljait támogathatják és támogatják, „be kell csatornázni”. 1950-ben hozták létre a vallásügyi hivatalt, és megalakultak a hazafias vallási szervezetek, a buddhista 1953-ban, a protestáns 1954-ben, a taoista és a katolikus 1957-ben.

Ha nem is az üldözés volt a hivatalos politika, a vallások gazdasági alapjait felszámolták: földek elvétele, külföldi támogatás megtiltása, a kegytárgyak, mint „babonás árucikkek” súlyos megadóztatása. 1957-ben a túlhajszolt gazdasági célok megvalósítása, a „nagy ugrással” kapcsolatos kampányok miatt leállt a vallási élet. Majd a kulturális forradalom idején nemcsak a vallások képviselőit, hanem még az állami vallásügyi alkalmazottakat is kegyetlenül üldözték, és MAO CE-TUNG kultuszát építették ki, vannak, akik azóta is mutatnak be neki áldozatot.

Az 1976-78 közötti átmenet után és azóta is a TENG HSZIAO-PING által elindított „reform és nyitás” politikája érvényesül. Ez 180 fokos fordulatot jelentett, bár korábban Teng „Mao összes gazságában részt vett”. Mindent a gazdaság építésének rendelték alá, mindenkit bevonva, akit csak lehetett, és új valláspolitikát hirdettek a korábbi „túlkapásokkal” szemben. A vallások nem haltak el, hanem vallási reneszánsz bontakozott ki az ideológiai vákuum helyén. Ennek a kapitalista gazdasági rendszer bevezetése is kedvezett, hiszen a kínaiak, gyakorlatias gondolkodású emberek lévén, adok-kapok viszonyt ápolnak az istenekkel, azaz beruházásaik minél nagyobb megtérülését várják tőlük. Népszámláláskor nem kérdezik rá a vallási hovatartozásra. A *Sanghaji Egyetem* becslése szerint 2007-ben 300 millió (elismert vallású) hívő volt, ebből 40 millió keresztény. 2010-ben 12 százalék volt nem vallásosnak tekinthető, 2012-ben viszont 6,3 százalék vallotta magát kifejezetten ateistának. Az ateisták száma nem nagyon haladja meg a párttagokét. Egy kínai egyszerre több vallás követője is lehet.

Ami a jogi helyzetet illeti: az alkotmány biztosítja és védi a „normális vallásgyakorlást”, „csak” az a kérdés, hogy mi tekinthető annak. Nyilván az, ami legalább nem megy szembe a hatalom aktuális igényeivel. „A helyi káderek jókedve vagy rosszkedve dönti el.” A vallási vezetők régóta szorgalmazzák egy önálló vallásügyi törvény megalkotását, de erre még nem került sor. Ehelyett elszórt utalások találhatóak különböző jogszabályokban a vallás akadályozása és a szekták ellen. Ilyen például a 2005-ös államtanácsi (kormány) rendelet, amelynek a lényege, hogy addig „nem normális”, ameddig nem regisztrált. A vallási helyzet jogilag ingoványos, helyről helyre és időről időre változik, és nem tartozik a legfontosabb megoldandó kérdések közé.

A kisebbségeket szigorúan ellenőrzik, félnek a tibetiek és az ujugurok esetleges elszakadási törekvéseitől, nekik is ugyanúgy „rendes” kínai állampolgároknak kell lenniük. Az ő esetükben ezért gyakoribb a kifejezett vallásüldözés, mecsetek lerombolása, lámák elhurcolása stb.

A 2010-es években „bekeményítésre” került sor a nem regisztrált neoprotestáns, főleg karizmatikus közösségekkel szemben is, akik amerikai hatásra „gombamód elszaporodtak”. Az „el/vissza/kínaiasítás” hivatalos politikájához hozzá tartozik a külföldi hatások visszaszorítása.

A 2018-as kormányrendeletet a vallási szélsőségek és a külföldi adományok ellen hozták. A vallást csak akkor üldözik, ha ennek, illetve a regisztráció követelményeinek nem felel meg. A kínai mahájána-buddhizmus számára az említett kritériumok nem jelentenek problémát, nem úgy, mint a külföldi missziók nyomán alakult egyházaknak és a nemzetiségeknek.

Végül az előadó arra utalt, hogy *Magyarországon* is van két kínai buddhista templom, *Budapesten Rákospalotán* és *Rákosszentmihályon, Kőbányán* a *Bibliatársaság* nevezetű neoprotestáns közösség és a *Magyarországi Kínaiak Protestáns Közössége* is működik, s máshol is vannak keresztény közösségek.

Kérdésekre válaszolva SALÁT GERGELY elmondta, hogy a zsidók már ezer éve megjelentek *Kínában*, *Kaifeng* városában sokáig fennállt a közösségük. Az 1600-as években még voltak zsidó vallású kínaiak, akik a hivatalos iratokban a muszlimok egy változataként szerepelnek, majd nyom nélkül eltűntek. A 19. század második felében külföldi kereskedők jöttek *Sanghajba*. A japánok a második világháború alatt gettóba zárták a zsidókat, de nem semmisítették meg őket. Ma csak külföldi zsidó közösségek vannak *Kínában*.

A *Vatikán* és *Kína* viszonya „a világ egyik legjobban őrzött titka”. Amikor Ferenc pápa 2014-ben *Dél-Koreában* járt, megengedték, hogy *Kína* felett átrepüljön, és ekkor megáldotta az országot és az ottani keresztényeket. A kínai katolikus egyház 1957-ben kettészakadt hivatalos és földalatti egyházzá. A *Vatikán* nem közösi tette ki a hivatalos egyházat, amely kiközösítés a pápa elutasításával egyébként automatikus lett volna, mert nem akarta elidegeníteni. Az 1980-as évekbeli enyhülés után a hivatalos püspökszenteléseket a pápa — hírek szerint — utólag titokban jóváhagyta. Három éve titkos megállapodást kötöttek: a kínaiak jelölik a püspököket, de a pápának vétőjoga van, ezt tavaly újabb két évre meghosszabbították. A *Vatikán Tajvannal* tart fenn teljes jogú diplomáciai kapcsolatot. Ennek megszakítása azért okozna gondot, mert ott teljes a vallásszabadság.

Ami a nők helyzetét illeti: Mao alatt, mint a szocializmusban mindenhol, kényszerű emancipáció zajlott, lehetővé tették a válást, és eltörölték a többnejűséget. A „furcsa kapitalizmus” kedvez a nőknek, az egyetemek is elnöiesednek. A korábbi egyke-politikát néhány éve a kettő, majd ettől az évtől kezdve a három gyerek politikája váltotta fel, de a gazdasági növekedés következménye, hogy sokan ennyit már nem is akarnak. 2010-ben 100 lány újszülöttre 118 fiú jutott, ma már „csak” 111. Az „egyke-másfélke” politika azt jelentette, hogy városban egy gyerek, vidéken kettő volt engedélyezett, ha az első „fogyatékos vagy lány” volt. A kínai hagyományok szerint a gyerekeknek kötelességük szüleiket, nagyszüleiket eltartaniuk, a nyugdíjrendszer csak most van kiépülőben, és messze nem elegendő. Így egy gyerekre, ha fiú, ha lány, sokszor a két szülő és a négy nagyszülő eltartása hárul.

A hazafias egyházak gondoskodnak a lelkészek, egyházi munkások képzéséről, viszont a 18 év alattiak nem részesülhetnek hitoktatásban. Az egyházak a saját helyiségeiken kívül nem folytathatnak térítő tevékenységet, de az emberek persze egymást hívogatják.

A *Vatikánhoz* való viszony mellett a *Falun Gong/Falun Dafa* „szekta”, közösség „a másik titok”. Ez a régi kínai hagyományokra, a taj-csira épül, annak az egészséges életmóddal kapcsolatos előírásaira. A kilencvenes évek közepéig tiszteletben álló közösség volt, de amikor több tagja lett, mint a pártnak, a legkeményebb üldözés következett. A hírek szerint tagjainak börtön, kínzás és szervkivétel az osztályrészük, kérdés, hogy ezekből mennyi igaz. (Valamennyi sajnos biztosan.)

Az állam a külföldön élő mintegy 50 millió kínait erőforrásnak tekinti, ők általában tartják a kapcsolatot az anyaországgal. — *Magyarországra* a kilencvenes évek elején többnyire 20-30 éves fiatalok jöttek. Az itt elhunytak száma nem jelentős, és egy kínai lehetőleg a szülőföldjén kívánja magát eltemettetni. — Az előadó arra figyelmeztetett, hogy *Kínát* ne hasonlítsuk az egykori *Szovjetunióhoz*. Nem várható rendszerváltás, akkor sem, ha nem mindenki rajong a pártért. Ma *Kína* az egyik legelevenebb, legambiciózusabb társadalom, az elmúlt negyven évben évi 10 százalék körüli gazdasági növekedést produkáltak, 400 milliós középosztályt hoztak létre. A nyugati demokráciák problémáit látva azt állapítják meg, hogy hazájukban alapvetően jól mennek a dolgok.

*

Az elmúlt tíz évben a nyílt bizottsági ülések kivétel nélkül többé-kevésbé az iszlámra fókuszáltak. Ideje volt tehát a más irányú kitekintésnek, hiszen *Kína*, mint a (még) legnépesebb ország és a második

(vásárlóerő-paritáson az első) gazdasági hatalom egyszerűen megkerülhetetlen a világ többi része számára. Ottani keresztyén/keresztény testvéreink élete, lehetőségeikkel és lehetőségeik korlátozásával ezért is érdemel különös figyelmet. Ugyanakkor a más vallásúak, nemzetiségűek üldözését (is) elfogadhatatlannak tartjuk.

Szentpétery Péter

Újraavasztották a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnökét és főtitkárát

Tisztújításra került sor a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT)* 2021. december elsején megtartott éves Közgyűlésén. A következő öt éves ciklusra STEINBACH JÓZSEF református püspököt választották meg újra a szervezet elnökévé, és FISCHL VILMOS evangélikus lelkészt főtitkárrá.

STEINBACH JÓZSEF református püspök, a *MEÖT* elnöke nyitó áhítata után beszámolója kezdetén vezérigéje („... *hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket...*” (1Pt 2,9)) kapcsán az alábbiakat mondta:

„*Valljuk, hogy Isten nagy, szabadító tette egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban történt. Ő általa teremtett, gondot visel és újjáteremt. Életünk minden eseménye is Isten sza-*

badító, kegyelmes tettére utal. Vegyük észre ezt! Ezért ma — nehéz és ellentmondásos időkben — a különböző felekezetek együttes közösségben valljuk: Jézus Krisztus Isten Fia, Megváltó, aki sokféle sötét tévelygésből csodálatos világosságra hívott el minket. Van út, van irány, van szabadságban megélt igazodás, szakadéktól óvó korlát, és van boldog megérkezés. Isten, az Ő nagy tetteit a krisztusi megváltásban mutatta meg, amelynek szolgálatra hívó öröme földi életünk minden percét átjárja. Közös hitvallásunk közös szolgálatra hív. A feltámadott Úr általunk szól, cselekszik. Micsoda méltóság ez! Lejárt az öncélú felekezeti viták ideje: együtt kell hirdetnünk és élnünk az evangéliumot, azok felé is, akik egészen mást gondolnak a világról, mint mi. Az »eredményt« majd a cselekvő Isten kegyelme ajándékozza, akarta és jótetszése szerint. A mi felelősségünk a szelíden, de prófétaian határozott tanúság, valamint a minden nyomorúságunk ellenére is hiteles — folyamatosan megszentelődő — élet. A hitvalló soha nem adja fel hitét, Krisztus evangéliumát, keresztyén örökségét, és soha nem gerjeszt békétlenséget, gyűlöletet, legfeljebb vállalja a tanúsággal járó szenvedést. Együtt tanúskodni, hitelesen hitvallósan, és mégis »felelemelkedett« lélekkel, szentlekesen; ez a felekezetek közösségének küldetése ma.”

Megemlékezett beszámolójában az elmúlt tíz év jelentősebb pillanatairól, az ökumenikus szervezetek közelgő hazai rendezvényeiről és kitért a gyülekezetekben folytatandó legfontosabb hazai teendőkre is.

FISCHL VILMOS, a *MEÖT* főtitkára jelentésében összegezte az elmúlt tíz év jelentősebb eseményeit, majd nagy vonalakban beszámolt és értékelte a bizottságok ez évi munkáját. A bizottságok idén is minden feladatot és eseményt sikeresen végrehajtottak. Kiemelte, hogy jól sikerült az év kezdetén az ökumenikus imahét, melyben nagy szerepe volt a *Teológiai és Keresztény Egység Bizottságnak*. A bizottság idén egy kiadványban foglalta össze a korábbi évek írásait *Egyházi szolgálatok gyakorlati és dogmatikai összehasonlítása* címmel, valamint megszervezte szokásos ünnepi istentiszteletét is augusztus 19-én, államalapításunk ünnepének előestéjén. A *Misszió és Evangelizációs Bizottság* ebben az évben ismét megtartotta *Révfülöpnön* az ökumenikus lelkészi és munkatársképző konferenciáját *Viseljétek gondot magatokra és az egész nyájra!* (ApCsel 20, 28.) *Lelkigondozó és lelkigondozott vagyok* tematikával. A konferencián a tagegyházak lelkipásztorai és gyülekezeti munkatársai szerte az országból szoktak részt venni. Missziói napot tartott a bizottság *Szombathelyen*. A *Női Bizottság* szokásához híven idén is megszervezte a Világimanapot, hangsúlyozva a szegénység és gazdagság társadalmi összefüggéseit, melybe országosan bekapcsolódtak a gyülekezetek és együtt imádkoztak a társadalmi igazságosságért. A *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának* tudományos szakfolyóirata a *Theológiai Szemle*. A *Theológiai Szemle* szerkesztőbizottság ebben az évben *Párkányba* ter-

vezte kihelyezett látogatását. Az *Október a Reformáció Hónapja Bizottság* számos esemény keretében magas színvonalú programokkal emlékezett meg a reformációról. 2021-ben megszervezték a szokásos éves *Gálaestet*. A *Vallásközi Dialógus Bizottság* idén is ellátta azt a fontos feladatát, hogy a *Magyarországon* lévő világvallásokkal kapcsolatot erősítse. A bizottság Pécsre tervezett kihelyezett látogatását elhalasztotta a dzsámi felújítása következtében. Idén novemberben a szokásokhoz híven ismét nyílt bizottsági ülést tartott. Meghívott előadójuk SALÁT GERGELY sinológus, a *Pázmány Péter Katolikus Egyetem Kínai Tanszékének* vezetője volt, aki „*A vallási helyzet Kínában*” címmel tartott előadást. A *Szociál-etikai Bizottság* idén a *Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Karával* együtt tanulmánykötetet adott ki *Az egyházak és a katonai erők előtt álló kihívások, az együttműködés lehetőségei* címmel, majd egy, a kötetet bemutató minikonferenciát is szerveztek. A bizottság lefordította az *Európai Protestáns Egyházak Közössége (GEKE)* „*Egyházak együtt a járványban*” c. kiadványát is, és idén is támogatta az Ökumenikus Teremtésvédelmi Munkacsoport munkáját a *Teremtés Hetének* megrendezése kapcsán. Az *Ifjúsági Bizottság* idén tavasszal ismét megtartotta a már új néven megrendezésre kerülő *PIKNIK – Pütkösi Ökumenikus Zenés Istentiszteletet*, melyen tagegyházaink ifjúsági zenekarai szolgáltak, valamint a 2020-as ifjúságkutatás kiértékelése kapcsán tartottak egy konferenciát is.

Ezt követően az elnök felkérte a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa* bizottságainak elnökeit, hogy ismertessék éves beszámolóikat.

A főtítkárnak megállapította, hogy a tizenegy tag-egyház és további húsz együttműködő egyház és egyházakhoz kötődő társadalmi szervezet által alkotott közösség meghallgatta és elfogadta az elnöki, főtítkári jelentést, valamint a bizottsági elnökök a 2021-es évről szóló jelentéseit. Összegezte, hogy ebben az évben a bizottságok a hozzájuk tartozó feladatokat a pandémia lehetőségeihez igazodva sikeresen végrehajtották.

A számvizsgáló bizottság pénzügyi tájékoztatást adott a közgyűlésnek, melyben szerepelt a központ fenntartása és különböző rendezvények valamint a bizottságok összes programja. A beszámolót a közgyűlés jóváhagyta a *Felügyelő Bizottság* elnöke és a független könyvvizsgáló jelentése után, majd elfogadták a 2022. évi költségvetést.

A következő öt éves ciklusra az újraválasztott elnök STEINBACH JÓZSEF református püspök és az újraválasztott főtítkárnak FISCHL VILMOS evangélikus lelkész mellé megválasztották az alelnököket: KONDOR PÉTER evangélikus püspököt, KHALED A. LÁSZLÓ metodista szuperintendenst, MAGYAR MARIUS román ortodox esperest, és elnökségi tagnak PATAKY ALBERT pütkösi egyházelnököt. A három fős *Felügyelő Bizottságba* a következő öt éves ciklusra a közgyűlés, PAPP JÁNOS baptista egyházelnököt, SZENTIRMAI RÓBERT konstantinápolyi ortodox atyát és FRANK HEGEDŰS anglikán esperest választotta.

A Közgyűlés MAGYAR MARIUS imádságával ért véget.

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

*“Láttuk az ő csillagát napkeleten,
és eljöttünk, hogy imádjuk őt.”
(Mt 2,2)*

A
MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA

meghívja

az

ÖKUMENIKUS IMAHÉT nyitó istentiszteletére

Szentbeszédet mond:

Dr. Erdő Péter
bíboros

Igét hirdet:

Balog Zoltán
református püspök

Időpont:

2022. január 16. vasárnap 18⁰⁰ óra

Helyszín:

Deák téri evangélikus templom

(1052 Budapest, Deák Ferenc tér 4.)